

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 101/22
30.3.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Весне Станковић, председника већа, и судија Данице Косовац и Сање Агатоновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Милица Петровић, адвокат из Београда, Десанке Максимовић 21/5, против туженог ББ – одговорног уредника портала “АЛО РС” из Београда, Косовска 26/П1, чији је пуномоћник Марија Радовановић, адвокат из Београда, Кнеза Милоша 28, ради објављивања исправке, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 368/21 од 16.12.2021.године, у седници већа одржаној дана 30.3.2022.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 368/21 од 16.12.2021.године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 368/21 од 16.12.2021.године, првим ставом изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени-одговорни уредник портала “АЛО РС” да без накнаде и одлагања најкасније у другом наредном издању објави исправку информације садржане у вести са насловом “...”, а која је објављена ... године у ... часова, и то на следећи начин “ИСПРАВКА – АА, ... ЈКП “Београд пут” никада није био осуђиван на казну затвора. У вести са насловом “ВВ ИЗНЕО СВЕ ЦРНО НА БЕЛО Предложићу Београд путу да АА ципове поклоне ГГ и НИН-у, па да се ви лично уверите какву штеточину од колумнисте имате” коју је портал “АЛО РС” објавио године у ... часова, изнета је нетачна информација да је АА, ... ЈКП “Београд пут” био осуђиван на казну затвора. Господин АА не само да није осуђиван на казну затвора како то нетачно наводи ВВ, члан Градског већа Града Београда, већ није осуђиван уопште у кривичном поступку”. Другим ставом изреке одлучено је да уколико тужени

не поступи по наредби суда из претходног става и не објави исправку информације на начин предвиђен претходним ставом, обавезује се да тужиоцу исплати новчани износ од 50.000,00 динара на име судског пенала под претњом принудног извршења. Трећим ставом изреке обавезан је тужени - одговорни уредник портала “АЛО РС” да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 62.000,00 динара.

Благовремено изјављеном жалбом тужени је побијао првостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Опредељено је тражио трошкове другостепеног поступка.

Тужилац је одговорио на жалбу.

Испитујући правилност првостепене пресуде, сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11 ...18/20), Апелациони суд је оценио да жалба туженог није основана.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде је јасна и у образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, тако да се она неосновано побија жалбом туженог указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, електронски медији “АЛО РС” чији је тужени одговорни уредник је дана ... године објавио текст са насловом “...”, који текст се односи на тужиоца и у коме је наведено да је тужилац хапшен 2005. године због малверзација у предузећу у коме је дуго био ... - “Србија пут” као и да је осуђен на казну затвора. Тужени је објавио тужиочев одговор дана 13.10.2019. године, али је тужилац, незадовољан објављеним одговором, поднео тужбу у овој парници захтевајући да суд обавезе туженог да објави исправку ближе одређену изреком првостепене пресуде. Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 360/2020 од 3.11.2020. године у поступку то тужиочевој тужби за објављивање одговора, првим ставом изреке делимично је усвојен тужбени захтев, док је пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 45/21 од 4.3.2021.године преиначена пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 360/20 од 3.11.2020.године у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца АА из ... ради објављивања одговора на информацију.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредби члана 84, 88, члана 96 став 1 и 8, члана 97 став 1 и члана 98 став 1 Закона јавном информисању и медијима (“Службени гласник РС”, бр. 83/2014, 58/2015), који је важио у време објављивања спорног текста одлучио као у ставу првом изреке побијане пресуде закључивши да је током поступка утврђено да су спорним текстом објављеним у електронском медију “АЛО РС” дана ... године читалачком аудиторијуму пренете информације да је тужилац 2005. године ухапшен због малверзација у једном јавном предузећу, а потом да је осуђен на затворску казну, које информације су неистините што произлази из уверења МУП РС из којег је суд утврдио да је тужилац према подацима из казнене евиденције неосуђивано лице, а што је у колизији са наводима спорног текста, при чему је суд имао у виду и да тужени током поступка није

предложио доказе у прилог истинитости објављених информација. Првостепени суд закључује да би сваки просечни читалац у Србији, на основу оваквих информација, стекао утисак да је тужилац особа криминогеног карактера који је злоупотребом својства директора државног предузећа поступао у намери да прибави противправну имовинску корист на штету државне имовине. Тужени није са дужном пажњом проверио истинитост предметне информације, подобне да повреди права тужиоца, те како је изнета информација неистинита и као таква несумњиво подобна да повреди част и углед тужиоца како у приватном тако и у професионалном окружењу, одлучено је као у првом ставу изреке побијане пресуде.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право дајући за своју одлуку разлоге које у целости прихвата Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Неосновано се жалбом туженог побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба парничног поступка и непотпуно утврђеног чињеничног стања указивањем да је првостепени суд пропустио да примени одредбе члана 100 Закона о јавном информисању и медијима према коме суд неће наредити одговорном уреднику да објави исправку ако је на други начин постигнут учинак ради кога се тражи објављивање исправке, а како је поводом исте информације тужилац већ објавио одговор у медију “АЛО РС” дана 13.10.2019. године који у свему одговара стандардима предвиђеним одредбама Закона о јавном информисању и медијима, то се објављивање исправке информације показује као сувишно имајући у виду и временски протек од објављивања спорних информација (две године).

Одредбом члана 83 Закона о јавном информисању и медијима (“Службени гласник РС” бр. 83/2014...12/2016) прописано је да лице на које се односи информација, подобна да повреди његово право и интерес, може од одговорног уредника захтевати да, без накнаде, објави одговор у коме оно тврди да је информација неистинита, непотпуна или нетачно пренета (став 1); ако одговорни уредник не објави одговор, а за то не постоји неки од разлога за необјављивање одређен овим законом, као и ако одговор објави на непрописан начин, ималац права на одговор може против одговорног уредника поднети тужбу за објављивање одговора (став 2); у парници ради објављивања одговора расправља се само о чињеницама одређеним овим законом од којих зависи обавеза одговорног уредника да објави одговор (став 3), док је одредбом члана 84 истог закона прописано да лице чије су право или интерес повређени неистинитом, непотпуном или нетачно пренетом информацијом може тужбом захтевати да суд одговорном уреднику нареди да, без накнаде, објави исправку те информације као неистините, непотпуне или нетачно пренете (став 1); у парници ради објављивања исправке расправља се о неистинитости, непотпуности или нетачности пренете информације као и томе да ли је информацијом повређено право или интерес тужиоца (став 2).

За разлику од одговора на информацију, којим се узвраћа на информацију подобну да изазове повреду права или интереса, исправком се узвраћа на информацију која је повреду права или интереса већ изазвала. За одговор је довољно да информација може изазвати повреду права или интереса одређеног лица док је за исправку потребно

да информација буде противправна. Информација ће бити противправна ако вређа част, углед, интегритет, достојанство, приватност и друга права и слободе и интересе лица на које се односи.

Имајући у виду цитиране одредбе закона, кроз исправку се постиже потпунија заштита лица на које се информација односи будући да се у судском поступку утврђује неистинитост, непотпуност, односно нетачност информације, те у том смислу с обзиром на законску регулативу исправка информације има већу тежину у поређењу са одговором, па се стога супротно наводима жалбе не може прихватити да је објављивањем одговора тужиоца у медију “АЛО РС” дана 13.10.2019. године постигнут учинак ради кога се тражи објављивање исправке.

Такође, неосновани су наводи жалбе туженог којим се указује да у образложењу побијане пресуде није наведен нити један разлог којим се првостепени суд руководи приликом утврђивања висине судског пенала који ваља изрећи туженом у случају необјављивања предметне исправке.

Одредбом члана 93 став 1 Закона о јавном информисању прописано је да тужилац може тражити да суд туженом нареди објављивање одговора, односно исправке под претњом одређеног примереног новчаног износа тужиоцу за случај необјављивања, док је одредбом члана 294 став 1 Закона о облигационим односима прописано да када дужник не изврши у року неку своју неновчану обавезу утврђену правноснажном одлуком, суд може, на тражење повериоца, одредити дужнику накнадни примерени рок и изрећи, а у циљу утицања на дужника и независно од сваке штете, да ће дужник, ако не изврши своју обавезу у том року, бити дужан исплатити повериоцу извесну своту новца за сваки дан задоцњења, или за коју другу јединицу времена, почев од истека тог рока.

Из наведеног следи да је судски пенал институт облигационог права и представља средство принуде дужника да изврши своју неновчану обавезу утврђену правноснажном судском одлуком. Судски пенали се користе као средство утицаја (и принуде) на дужника да изврши своју неновчану обавезу утврђену правноснажном судском одлуком и на овај начин дужнику се само ставља у изглед које последице би могао у економском смислу претрпети ако своју неновчану обавезу не испуни у остављеном року. Висина пенала се, а како је Законом о јавном информисању и медијима прописано, одређује у примереном износу, с обзиром на све околности случаја, а имајући у виду слободно уверење суда о томе којим би се износом довољно утицало на дужника неновчане обавезе да исту испуни у остављеном року.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилном применом члана 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку првостепени суд је одлучио о трошковима парничног поступка, са обзиром на исход спора и постигнут успех странака, чију висину је определио сагласно одредбама Адвокатске тарифе и Таксене тарифе важећих на дан пресуђења.

Са изложеног, применом члана 390 у вези члана 387 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужени није успео са жалбом то је сходно члану 165 став 1 у вези са чланом 153 став 1 Закона о парничном поступку као неоснован одбијен његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Весна Станковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**